

saaledes, at de Vedkommende kunne faae i det Mindste 14 Dages Varfel til samme paa den ovenanførte Maade — hvilket Varfel, forsaavidt det skal gives ved et offentligt Blad, regnes fra den sidste Bekjendtgjørelse — og Taxationerne skulle, saavidt see kan, være tilendebragte inden Udgangen af Juli Maaned.

§ 30.

Saafernt ikke alle Medlemmer af Commissionen skulde møde ved Forretningen, maa denne udsættes, og den, der uden beviislig lovlig Forhindring er udebleven, maa udrede Omkostningerne ved det spildte Møde. Dog gjælder dette, som ovenmeldt, ikke, forsaavidt en Part har valgt en af de af Amtsraadet i et Nabo-district udnævnte Mænd, eller med Hensyn til de af Parterne frit valgte Mænd, da Forretningen, uagtet en saadan udebliver, ligesuldt skal fremmes af de øvrige Mødende.

Er det nogen af Parterne, der udebliver, kan Forretningen ogsaa fremmes. Parterne, saavel som Pantthaverne, ere berettigede til at lade møde ved Befuldmægtigede.

§ 31.

Taxationscommissionen har at taxere Gaarden og beregne Kjøbesummen, samt hvad der af samme contant bliver at udbetale, i Overeensstemmelse med de i det Foregaaende fastsatte Regler (§§ 10 ff.). Parterne bør derfor, hver for sit Vedkommende, sørge for at have de Oplysninger tilstede, som kunne erholde Indsigelse paa Resultatet, og navnlig bør Bonden fremlægge det Document, der oplyser de aarlige Udgifter af Gaarden, og Attester om de Personers Alder, til hvis Levetid der ved Beregningen skal tages Hensyn, ligesom Gods-eieren er forpligtet til at fremlægge de Kort og andre Documenter, som findes fornødne for at oplyse Gaardens Tiliggende.

Findes der imidlertid under Forretningen at mangle nogen Oplysning, som maa ansees nødvendig til sammes behørig Tilendebringelse og som ikke strax kan staaes tilstede, bestemmer Commissionen, hvilken af Parterne der har at tilveiebringe samme, og ansætter hertil et Continuationsmøde. Slike Continuationsmøder behøve ikke at holdes paa den taxerede Eiendom,

men kunne ogsaa ansættes til et andet for de Vedkommende beqvemt Sted.

Den Gaard, der er Gjenstand for Forretningen, bør saa nøiagtig betegnes ved dens Nummer i Matriculen m. v., at ingen Tvivl, navnlig ved Thinglæsningen, i denne Henseende kan opstaae.

Saafernt Godseieren og Bonden under Commissionens Møde blive enige om Kjøbesummen og dens Betaling, kan vel en saadan Overenskomst, der tilføres Protocolen, gjøre videre Taxation m. v. unødvendig for Parternes Vedkommende (§ 24); men i Forhold til Pantthaverne gjælder, hvad der ovenfor er bestemt (§ 25).

Skulde der under Forretningen opstaae retlige Spørgsmaal, af hvis Afgjørelse dens Udfald i det Hele eller for en Deel vil være afhængig, til Exempel om Gaardens Tiliggende, og en mindelig Overenskomst herom mellem Parterne ei kan tilveiebringes ved Mægling, da kunne vel Parterne, hvis de derom ere enige, lade Spørgsmaalet afgjøre ved Commissionens Kjendelse; men i andet Fald bliver Sagen at henvise til Domstolene. Dog skal Commissionen, forsaavidt den dertil seer sig istand, strax fremme Forretningen med Hensyn til de flere Alternativer, hvorom der efter Lovens Bestaand kan blive Spørgsmaal, skjøndt det vil beroe paa Retsfagens endelige Udfald, om og hvorvidt nogen af de saaledes trufne eventuelle Afgjørelser kommer til at træde i Kraft.

Efter Retsfagens Tilendebringelse ansættes en Continuationsforretning, hvorved det afgjøres, hvilket af de tidligere eventuelt bestemte Resultater der bør gjælde, eller hvorved den tidligere Forretning fuldføres eller forandres saaledes, som Retsfagens Udfald vil medføre.

§ 32.

Det Væsentligste af hvad der under Forretningen er passeret, navnlig hvilke der have givet Møde ved samme, de Momenter, paa hvilke Commissionens Beregninger og Ansættelser grunde sig, de ved mindelig Overenskomst eller Kjendelse tilveiebragte Afgjørelser af enkelte opstaaede Spørgsmaal m. v., saavel som de Slutningsresultater, hvortil Commis-